

Dulcea mea amară

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Hai, vino, iar pe-o margine de vară
Să-ți mângâi sfârcul sânului ușor,
Să te aprinzi când buzele coboară
Și fac popas, mai jos, lângă izvor,

Că anotimpul ăsta-i prea fierbinte
Să stăm cuminți cu inima pulsând,
Nici chiar bătrânul soare nu-i cuminte
Și ne strecoară fantezii în gând.

De-ar fi caniculă cinci luni pe vară,
În oaza ta m-aș cuibări pe veci,
Să nasc în tine dulcea mea amară
Cu mine viața-ntreagă să-ți petreci.

- Eu voi veni să-ți răcoresc dorința
În nopțile când luna cade-n lac,
Iubite, tu-ți mai amintești sentința,
Mai știi când ceru'-ntreg ne-a fost iatac?

Sub merii interziși în var-aceea
Geneza veșniciei pentru noi
S-a scris cu slove roșii, dar ideea
E că și-acum umblăm prin Eden goi.

De ce ne-am rușina, iubirea este
O vară nesfârșită. Hai, rămâi,
Și-o să te pierzi în dulcea mea poveste
Ca-n zilele genezei, cea dintâi.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif